

ריכוז פרטנות בברנקו וייס בית שמש

ילנה לבנסון ברנקו וייס בית שמש

זו השנה השנייה שאני ממלאת תפקיד של רכזת הפרטנות. זהו תפקיד חדש בבית הספר, ואני הראשונה שממלאה אותו. עד היום איני מרגישה שאני ממצה את התפקיד, ועדיין איני מרוצה מהעשייה שלי.

לקחתי על עצמי למלא תפקיד זה משתי סיבות עיקריות: הסיבה הראשונה היא האהבה שלי ליצור דברים חדשים בתוך בית הספר ולמלא אותם בתוכן, והאמונה שלי מאמינה בהוראה הפרטנית כדרך לקדם תלמידים. הסיבה השנייה היא ההזדמנות שהתפקיד נותן לי לקיים קשר עם מורים רבים. אני אוהבת לתרום להם מהידע שלי, לשתף אותם בניסיון הפדגוגי שלי ובניסיון החיים שלי באופן כללי.

זה הזמן לספר משהו על עצמי. עליתי לישראל לפני עשרים שנים, לאחר שהייתי מורה וסגנית מנהל בברית המועצות. מקצוע ההוראה היה תמיד קרוב ללבי, ולכן לאחר העלייה לארץ חיפשתי באילו מסגרות אוכל ללמד תלמידים. לאחר שנים אחדות של עבודה בעבודות מזדמנות הקמתי בבית שמש מרכז למידה לילדים מגן חובה ועד סוף בית הספר היסודי. מסגרת זו, שפעלה בשעות אחר הצהריים, אפשרה לילדים להעשיר את ידיעותיהם במגוון מקצועות. מתוך כך נכנסתי גם למערכת החינוך העל-יסודית ובה הקמתי בבית שמש את כיתות מופת (כיתות מצוינות במדעים מדויקים ומתמטיקה). במהלך השנים קידמתי תלמידים רבים ובניתי בתוך בית הספר "ברנקו וייס" בבית שמש בית מדעים שבו למדו תלמידים מכיתות ז' ועד י"ב, בסך הכול כמאתיים תלמידים בשנה.

לאחר 14 שנים של עבודה הרגשתי שאני יכולה לפנות את מקומי לאחרים, וחיפשתי דרכים חדשות לתרום ולהשפיע בתוך בית הספר. ריכוז הפרטנות היה קרקע מצוינת למטרה זו.

במהלך שנת הלימודים הקודמת, וכן במחצית השנה החולפת, ביקרתי בשיעורים פרטניים רבים וזכיתי לראות סגנונות הוראה שונים של מורים. למדתי להכיר את כלל מורי בית הספר, על הקשיים שמלווים את עבודתם ועל הרוח החינוכית שמפעמת בהם. פיתחתי כלים להצבת מטרות לשעות הפרטנות, וכן למעקב אחר מה שמקבלים התלמידים בשעות אלו. בישיבות הצוות הובלתי שיח חינוכי-פדגוגי במטרה להעשיר את דרכי ההוראה של המורים ולתת להם כלים להתמודד עם התלמידים בשעות הפרטניות.

לצד כל אלו נשארו דילמות רבות שעדיין לא פתרתי. אחת מהן - כיצד לגרום למורים לחוש מוטיבציה פנימית לקיום שעות הפרטנות, בלי שאצטרך להיות בתפקיד ה"שוטר" ולפקח עליהם? דילמה אחרת נוגעת למטרותן של שעות הפרטנות. האם הן צריכות לשמש אך ורק לתגבור לימודי, או שאפשר לתת באמצעותן מענה לצרכים נוספים של התלמידים - העשרה, תמיכה רגשית וכיוצא באלה? עוד דילמה שאני מתלבטת בה היא המסגרת שבה אפשר להכשיר את המורים להוראה שמותאמת לשעות הפרטנות. אני משוכנעת כי דרכי ההוראה הפרטנית יכולות לתרום לפדגוגיה של המורים בכל מקום שהם מלמדים בו - גם בשעות שהם מלמדים כיתות מלאות.

לבסוף, נותרתי סקרנית באשר לשאלה אם שעות הפרטנות אכן מקדמות את התלמידים, ואיך אוכל לקבל על כך תשובה חד-משמעית. בחנתי דרכים שונות להשוואת הציונים של התלמידים שמקבלים תגבור לימודי בשעות פרטניות, ועדיין לא מצאתי את הדרך לבודד את המשתנים השונים ולהגיע למסקנה חד-משמעית.

מניסיוני רב השנים בהוראה ובניהול אני יודעת כי התפתחותי המקצועית בתפקידים חדשים שאני לוקחת על עצמי תלויה ביכולת שלי ללמוד משותפיי ובה בעת ללמד אותם. אני מאמינה כי עם חבריי להנהלה, רכזי המקצוע וההנחיה המקצועית שאני מקבלת מהמכון אוכל בעתיד לקדם את תחום הפרטנות בבית הספר ולהתפתח בתפקידי. ■